

prima instanță - I. Polișciuc
instanța de apel - G. Vavrin, T. Dimitriadi, I. Dănăilă

ÎNCHEIERE

10 septembrie 2014

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului,
judecătorul
Judecătorii

Iuliana Oprea
Maria Ghervas
Dumitru Mardari

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către
Ion Ciubotaru,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a lui Ion Ciubotaru împotriva lui
Ștefan Butnaru și Anatolie Botnarcu cu privire la repararea prejudiciului material și
moral,

împotriva deciziei Curții de Apel Cahul din 05 decembrie 2013, prin care a fost
respins apelul declarat de Ion Ciubotaru și menținută hotărârea Judecătoriei Leova din
01 august 2012,

c o n s t a t ă

La 06 iunie 2011 Ion Ciubotaru a depus cerere de chemare în judecată împotriva
lui Ștefan Butnaru și Anatolie Botnarcu cu privire la repararea prejudiciului material și
moral.

În motivarea acțiunii Ion Ciubotaru a indicat că la 04 august 2007 a avut loc o
tranzacție cu deținătorii cotelor valorice din s. Cneazevca, care au transmis dreptul lor
de proprietate ÎI „Ciubotaru Svetlana”. Contractul de vânzare-cumpărare nu a fost
autentificat notarial, din care considerente a fost nevoit să se adreseze în instanța de
judecată.

Astfel, prin hotărârea Judecătoriei Economice de Circumscripție din 17
septembrie 2008 a fost recunoscut dreptul de proprietate al brigăzii de tractoare inclusiv
– casa mecanizatorului, magaziei, beciului și angarului situate în s. Cîzlar după
ÎI „Ciubotaru Svetlana”.

A mai menționat că pe parcursul examinării litigiului, Ștefan Butnaru l-a

deposedat de 100 de foi de ardezie în sumă de 8000 lei și 2 m³ de scîndură în sumă de 6600 lei, care erau depozitate la brigada de tractoare.

În acest sens s-a adresat cu o plîngere Comisariatului de Poliție Leova, însă prin ordonanța din 02 august 2010 s-a refuzat în pornirea urmăririi penale din lipsa elementelor constitutive ale infracțiunii. Ordonanța în cauză nu a contestat-o.

Ion Ciubotaru solicită încasarea de la Ștefan Butnaru a daunei cauzate prin samavolnicie în sumă de 14600 lei și a prejudiciului moral în mărime de 10000 lei. De asemenea, a solicitat încasarea de la Anatolie Botnariuc a prejudiciului material în mărime de 3000 lei ce constituie costul a 3 roți de la motocicletă de model „MT”.

Prin hotărîrea Judecătoriei Leova din 01 august 2012, acțiunea a fost respinsă.

Prin decizia Curții de Apel Cahul din 05 decembrie 2013, a fost respins apelul declarat de Ion Ciubotaru și menținută hotărîrea Judecătoriei Leova din 01 august 2012.

La 26 iunie 2014 Ion Ciubotaru a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitînd admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și hotărîrii primei instanțe cu restituirea pricinii spre rejudecare la prima instanță.

Recurentul Ion Ciubotaru, în motivarea recursului a menționat că la depunerea acțiunii, bunurile contravaloarea cărora se solicită a fi restituită, s-au aflat pe teritoriul bunurilor imobile, care în anul 2008 au fost recunoscute cu titlu de proprietate după ÎI „Svetlana Ciubotaru”. Astfel, verificînd declarațiile părților și probele prezentate prin prisma respectării drepturilor tuturor participanților la proces, dar și urmărind drept scop evitarea violării drepturilor altor persoane, instanța de judecată urma să înștiințeze persoanele în cauză despre procesul pornit și să le explice dreptul lor de a interveni în proces prin înaintarea unei acțiuni.

Examinînd temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Ion Ciubotaru, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin. (2), (3) și (4) CPC, or recurentul nu a

invocat nici un temei care ar indica la ilegalitatea deciziei instanței de apel, ci a formulat critici ce se axează asupra fondului cauzei.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. art. 432, alin.(2), (3) și (4) CPC.

Conform jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, accesul la un tribunal în aspectul art. 6 § 1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale cuprinde și condițiile în care poate fi atacată o hotărâre a unor instanțe de fond (Guerin versus Franța).

Totodată, acest drept nu este absolut, iar marja de apreciere aparține statului. Cu referire la caz, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că dreptul recurenților de acces la un tribunal în aspectul art. 6 § 1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale nu este afectat.

Astfel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Ion Ciubotaru ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul declarat de către Ion Ciubotaru se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecătorul

Iuliana Oprea

Judecătorii

Maria Ghervas

Dumitru Mardari